

Дзвоник

№ 218

Журнал для українських дітей Румунії

Місячник Союзу Українців Румунії. 17 рік видання, червень, 2025 рік

Dzvonuk (Clopotel)

№ 218, 2025 р.

*Журнал для українських дітей Румунії.
Заснований у 2007 році.*

ISSN 2501-2630

ISSN-L 2501-2630

Над *Дзвоником* працювали:

Головний редактор: Людмила Дорош

Редактор: Ольга Сенишин

Редколегія: Міхаєла Гербіл,

Михайло Михайлюк, Михайло Трайста

Адреса редакції:

м. Бухарест, вул. Раду Попеску, 15, с.1

тел.: 021-222-07-29; 021-222-07-37;

телефони/факси: 021-222-07-37

Adresa redakției:

str. Radu Popescu 15, sect. 1

București, România.

Електронна адреса редакції:

clopotel@uur.ro

Друкарня:

«RCR Print»,

Бухарест, Румунія

Дзвоник пропонує:

- * казки й оповідання
- * вірші, загадки
- * пісеньки
- * сторінки-розмальовки
- * вироби своїми руками
- * дидактичну сторінку
- * сторінку народознавства
- * рубрику «Славетні українці»
- * рубрику «Заходи для дітей»
- * рубрику «Вивчаємо англійську»

Дзвоник завжди радо прислухається до
ваших пропозицій і друкуватиме
надіслані вами спроби!

*Увага! За достовірність надрукованих
матеріалів відповідають їх автори!*

Галина КИРПА

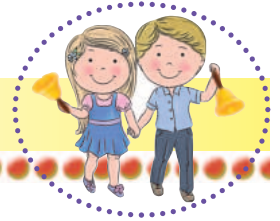
Плело віночок літо

Плело віночок літо,
сиділо і плело.
Межи волошок в житі,
де зелено було.
Де гномики танцюють,
дюймовочки – в квітках,
де всі на світі чують,
про що співає птах.
Про що шепочуть житу
волошки голубі...
Сплело віночок літо,
сплело, та не собі.
У сонячній долоні
той піднесло вінок –
подарувало доні
для золотих казок.

Володимир ЛУЧУК

Мак

На городі –
ой, так, так –
мама висіяла мак.
У барвистій парасольці
зацвітає мак на сонці.
У зеленому плащі
мак не мокне на дощі.
На городі –
ой, так, так –
мама висіяла мак.
Мак росте, росте угору –
дозріває в літню пору.
Вліво-вправо – хить та хить
дзвінко маківка дзвенить.

Привітання голови СУР з нагоди 1 червня – Міжнародного дня захисту дітей

1 червня, Міжнародний день захисту дітей, є символічним днем, а також глибоким нагадуванням про нашу колективну відповідальність перед найціннішим і найчутливішим ресурсом людства – дітьми.

Кожна дитина має право на безпечне життя, освіту, здоров'я та любов. Ми завжди вважали, що сім'я залишається найважливішим простором, в якому формуються ці основи, і підтримка громади повинна продовжувати цю щоденну роботу. Союз українців Румунії разом з усією українською громадою послідовно підтримують

права дітей – не тільки на словах, але й на ділі.

І цього року, як і щороку, ми організовуємо акції, присвячені дітям та учням, культурні, освітні та розважальні заходи, на підтримку гармонійного розвитку молодого покоління.

Від самого початку ми прагнемо інвестувати в майбутнє конкретними справами, надаючи шкільне приладдя, призи для олімпіад та конкурсів, організовуючи табори та тематичні поїздки, надаючи фінансову підтримку учням, які навчаються далеко від дому, безкоштовний транспорт у віддалені райони та покриваючи витрати на проживання для українських учнів, які навчаються в інших містах.

У цей святковий час ми не можемо не згадувати з сумом про трагічну долю дітей України, які постраждали від нещадної війни, розв'язаної путінською росією. Тисячі дітей загинули або були поранені, тисячі були викра-

дені та депортовані до росії, а кількість травмованих залишається незліченною. Ці трагедії посилюються систематичним руйнуванням інфраструктури, необхідної для їхнього розвитку: понад 1600 шкіл і майже 790 медичних закладів були пошкоджені або зруйновані з початку російського вторгнення до сьогоднішнього дня.

Сьогодні, більше ніж коли-небудь, сім'я, освіта та солідарність стають моральними щитами перед обличчям дедалі складнішої реальності. СУР є частиною цієї великої родини і залишається віddаним справі захисту прав, пам'яті та майбутнього кожної дитини.

Вітаю всіх дітей зі святом! Закликаю вас працювати разом, щоб забезпечити краще майбутнє для наших дітей та молодих поколінь.

Депутат
Микола-Мирослав Петрецький

Христина КОСТЕНКО

Домівка для метелика

Ця історія почалася навесні – на розлогій шовковиці народилася гусінь. Щодня вона захоплено розглядала міцні гілки дерева, соковито-зелене листя і своїх сестер, які завзято поїдали листочки та охоче сновигали гілочками до наступної поживи. А гусінь мало переймалася їжею, бо розмірковувала над тим, скільки часу їй знадобилося б, щоб обповзти все дерево. І коли запитала про це іншу гусінь, то та здивовано подивилася на неї і роздратовано відповіла:

– Чим ти переймаєшся? Їжі он досхочу, спи собі вдоста. Навчися зрештою насолоджуватися життям!

Проте гусінь не хотіла так жити, тож вирішила хоча б виміряти довжину стовбура дерева і засновигала по ньому вниз. Аж тут вона мало не потрапила у дзьоб дятла. Гусінь дивом уникнула погибелі, проте впала та опинилася у підніжжя дерева. Повзти на нього вгору вона побоюлася, бо туди прилетіло ще кілька птахів.

Так гусінь втратила домівку і понуро поповзла геть. Першим їй на шляху трапився кущ калини. «Не таке велике дерево, як моя домівка, але, може, стане мені прихистком», – подумала вона і підповзла до стовбура, аж тут почула голос самозакоханого куща:

– Що тобі треба?

– Перепрошую, – боязко промовила гусінь, – я втратила домівку і шукаю нову.

– Он як! Та в мене нині період цвітіння, тож я не чекав непроханих гостей! Ти ж виростеш і станеш прожерливою, і тоді з'їси мої листочки, а навіщо мені мати такий клопіт?

Тож колишня мешканка шовковиці поповзла далі. Аж ось трапився їй кущ шипшини.

– Вітаю! – звернулася до нього гусінь. – Чи не могли б ви мене прихистити на своїх гілках?

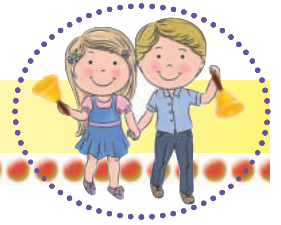
– Прихистити? Я таких мешканців не хочу. Ти ж покличеш до мене своїх родичів, і ви не пошкодуєте жодного мого листочка! – роздратовано відповів кущ шипшини.

Гусінь лише зітхнула і понуро поповзла далі. У цей час насувалася злива і здійснювався сильний вітер. І коли квола гусінь доповзла до кульбаби і впала під нею, то та сховала її від негоди, прикривши листям.

Мандрівниця-гусінь довго тремтіла від холоду, а коли буревій вщух, то заснула тривожним сном.

Вранці гусінь прокинулася. Вона так і лежала знесилою під листям кульбаби, тож розповіла їй про свої поневіряння і щиро подякувала за порятунок.

– Залишайся жити зі мною, – посміхнулася квітка. – Місця в мене не так багато, як на кущі, чи дереві. Проте он навколо і трави досхочу, тож буде чим тобі підживитися.

Так гусінь знайшла собі нову домівку. А кульбаба цвіла ще певний час та дбайливо охороняла свою подружку, яка сховалася в кокон під її найбільший листок. І розповідала про величезну галявину кульбаб, що росла по той бік паркану. То був справжній кульбабовий рай.

– Тож якщо тобі до вподоби моя квітка, то там знайдеш багато таких, як я, – запевнила кульбаба.

І чуючи ці слова, гусінь дуже мріяла туди потрапити. Аж ось одного дня довкола кульбаби радісно і граціозно закружляв метелик Махаон, на якого гусінь незабаром перетворилася. І коли він полетів садком, то його красою були вражені всі, а особливо кущі самозакоханої калини і непривної шипшини. Але він оминав їх і насолоджувався волею.

Коли ж метелик згодом повернувся до кульбаби, то побачив, що її сонячна квітка зникла, а замість неї кружляла в повітрі величезна зграя парашутиків. Зрештою вітер поніс насіння кульбаби ген за паркан, а услід за парашутиками полетів і Махаон. Він із сумом супроводжував їх, бо пам'ятав кульбабку життєрадісною, жовтощокою добродійкою, тож нудгував за нею. Та раптом він побачив дивовижну галявину, де ніжилися під літнім небом сонячні кульбаби. Їх було так багато, що вони нагадували безкрайній жовтий килим, від якого віяло красою і спокоєм. А над ним радісно тріпотіли яскравими крильцями багато метеликів.

– Це ж та галявина, про яку розповідала кульбабка! – вигукнув Махаон. – Тут не лише кульбабовий, а й метеликовий рай! Отже, я вдома! Я нарешті вдома!

Так несподівано завдяки доброті кульбабки доля подарувала гусені-метелику нове життя за парканом саду.

Ганна МАКСИМОВИЧ

Чудовий день

Вітер в полі розхитав
Голубий дзвіночок –
Забринів, затрепетав
Ніжний голосочок.

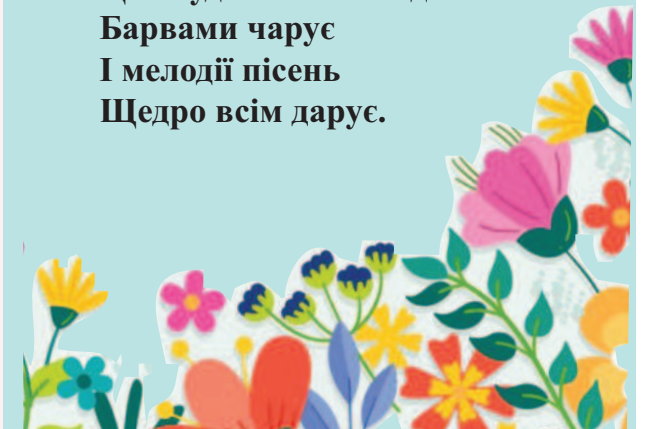
Усміхнулося за мить
Сонечко ласкаве
І послало у блакить
Промені яскраві.

А хмаринки попливли
Навпростець до річки,
Чепурились, як могли,
Умивали щічки.

Привітала літній день
Польова ромашка,
У небесну чисту синь
Полетіла пташка.

Перепілка діточок
У росі купала,
Із пахучих квіточок
Снопика в'язала.

Цей чудовий літній день
Барвами чарує
І мелодії пісень
Щедро всім дарує.

Анна ОВЧАРУК,
11 років

Повелителі усього живого

Розділ 21

А що тут взагалі відбувається?

Обрані повернулися до поля битви так само раптово, як і зникли звідти. Вони розуміли – їхня роль у цьому пророцтві завершена. Вони зробили для порятунку світу все, що повинні були. Тепер це вже в руках Сили, сильнішої від нас – Повелителів. Таке вже їхнє ім'я. Не звучить воно ні містично, ні легендарно... поки що. Треба зауважити, що і «Обрані» теж не звучало якось дуже важливо. Хоча це з якого боку подивитися. Зараз же вони будуть «Тими, про кого з покоління в покоління буде передаватися легенда. Легенда про тих, хто врятував цей світ від повного знищення», – приблизно так висловилося Дерево Життя.

Малюнок авторки

Єлизавета озирнулася навколо. Синій та Нічназоря вже сиділи на камені неподалік. Раптом королева помітила, що до неї хтось біжить. «Манега!? Що вона тут робить!?» – та було пізно щось питати.

Повелителі прийшли.

Хоч по факту битва вже зупинилася, все одно Кусь Джако прокричав:

– Зупинітьш своюш битвушшшш...

Усі на нього оглянулися. «Ми, звичайно, розуміємо, що ти щось сильне, але де ти тут бачиш битву?» – читалося у їхніх поглядах.

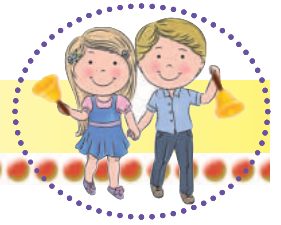
– Загальна битва, може, і закінчилася. Але не моя битва з Синім, – вийшов уперед Темний. – Настав час покінчити з цією жалюгідною істотою. Знаю, з тобою зараз зграя Вогняного. Але я тебе викликаю на дуель. Чи посмієш же ти, Синій, відхилити цей виклик? Ти ж знаєш, що станеться, якщо відхилити виклик у цей час?

Трохи подивившись на нього, Синій неспішно встала й підійшла.

– Що ж, Темний... Це хоч і тупо, але я приймаю цей твій виклик. Та за однієї умови: якщо я виграю, я більше ніколи не побачу ваших підлих морд.

– А якщо я виграю... То настане кінець зграї Вогняного – так і знай!

Без попередження Темний напав на Синього. Проте вона ухилилася і одним швидким ударом звалила ворога не землю. Той швидко піднявся назад на лапи. Синій пішла в випад і блискавичним рухом поранила передню лапу супротивника. Той відскочив.

– *Eclipse!*

Темний промовив це слово, не відриваючи погляду від противниці, і раптом став збільшуватися. Його пазурі й ікла почали загострюватися. М'язи стали зміцнюватися. Очі – набувати червоного кольору.

Місяць затулив Сонце. Затемнення. Темінь. Жодний промінчик не потрапляв на землю. Тут відбудеться важлива битва.

– Так, я знаю магію, – підтвердив Темний загальні здогадки.

А Синій йде вперед і думає спокійно: «Якщо в тебе є здатність до пробудження, то чому ти вважаєш, що в мене її немає?»

– *Cruenta luna!**

Тепер Синій почала більшати. З її спини стали виростати крила. Кігті почали загострюватися, а укуси став смертельним. Її очі почали ставати синіми з червоним відтінком.

Блакитний кривавий місяць зійшов. Нарешті. НАРЕШТІ СИНІЙ ПРОБУДИЛАСЬ! О-о-о! Ви ж, мабуть, не знаєте, що це означає. У деяких істот є таке собі пробудження. Воно викриває їхні секретні сили, робить їх сильнішими. У тих, хто і так був дуже сильним, – у лідерів, – проявляються спеціальні можливості, з'являються артефакти чи помічники. Наприклад, у Синього така собі синергія є з місяцем. А саме з Блакитним Кривавим Місяцем...

Що ж це означає? По-перше, він робить її сильнішою. По-друге, він буде допомагати Її зграї і ЛИШЕ їй зграї. Також місяць може творити чудеса, та й взагалі – це своєрідний «бог» зграї, але не такий сильний.

– Темний, ти все ще хочеш битися?

– Знаєш, Синій, мені треба помститися. І я помщуся! Б'ємося на смерть!

– Як у старі добрі часи, коли ти теж так казав? Чи на цей раз ти говориш серйозно, Темний?

– На цей раз серйозно!

Темний спробував завалити Синього, але вона легко відстрибнула і одним ударом придавила ворога до землі. Синій не була одною з тих, хто затягує битви.

– Темний, чому?..

– Була причина... Була... Пам'ятаєш, коли я відділився від зграї? Тоді я пообіцяв собі, що неодмінно зупиню драконів. Минали роки. Я зібрав велетенську армію. Ти сама знаєш. І ось я, нарешті, пішов у наступ. Але, як завжди, ти знайшла спосіб мене зупинити, Синій. У мене є передача від Ікла, – Темний поволи висунув нашкрябаний лист. – Думаю, це важливо. Я вже все одно на той світ піду.

– Що ж, Темний, можеш сказати останні слова своїй зграї.

– Вовки зрадницької зграї! Було честю бути з вами. Хай Арумус буде новим лідером. Хай він показує вам шлях і хай предки вказують йому шлях. Прощайте! – крикнув Темний і Синій його добила.

– Дуель закінчено! Зрадницька згряя, вшивайтеся звідси!.. У вас є 24 години, щоб зникнути із заходу.

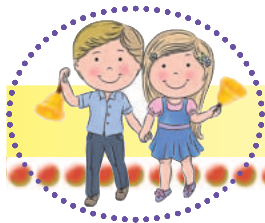
Повелителі спостерігали за всім, що відбувалося. Коли ж Зрадницька згряя побігла з поля битви, хтось розбудив повелительку, яка заснула.

– А що тут взагалі відбувається?

ПРИМІТКИ:

**Cruenta luna* – з латинської мови перекладається як «Кривавий місяць». Читається: «круента луна».

(Далі буде)

Всеволод НЕСТАЙКО

Пригоди Журавлика

(Продовження)

Взяв Грай один кінець мотузки в зуби,
другий кінець кинув у люк.

Витягли Мордана. Виліз він,
брудний, жалюгідний, нещасний.
Крізь сльози подякував і пошканди-
бав, зігнувшись, геть.

– Кожного хулігана рано чи
пізно жде неминуча розплата, –
сказав Грай.

– Ну, тепер уже – в путь! – ска-
зав журавлик.

Подякували вони Шпаку Шпа-
ченку за допомогу, попрощалися.
А Чик Чирикчинський сказав:

– А я вас за місто проведу.

І полетів з ними.

По дорозі до них стали приєднува-
тись інші горобці. І скоро за ними летіла вже
ціла хмара горобців. Усі раділи, що журавлик
таки знайшов свого друга чижики, і цвірінь-
кали так голосно, що перехожі зупинялися і
здивовано дивилися їм услід.

Тільки на околиці, десь біля Борисполя, го-
робці попрощалися й полетіли назад – до
Києва.

РОЗДІЛ XI

*Останній, заключний, в якому є сподіванки
і несподіванки, і радість, і сльози, і зустрічі, і
прощання...*

Грай біг по дорозі, а чижики з журавликом
летіли над ним. Настрій у них був чудовий, і
вони дзвінко співали в небі:

*Нам весело,
Нам радісно,
Як не було нікому!
Ми летимо,*

*Ми летимо,
Ми летимо додому!*

А Грай на бігу підспівував їм
знизу:

*Гав-гав!
Гав-гав!
І я скажу:
Гав-гав!
Додому
Я біжусь,
Хвостом –
Гав-гав! –
Метляю,
Бо гарний настрій
Маю!..*

Снідали і відпочивали вони ра-
зом. Ночували теж – чижики і жу-
равлик на дереві, Грай під деревом.

Ніяких особливих пригод у дорозі з ними не
сталось, і на третій день вони благополучно
прибули додому.

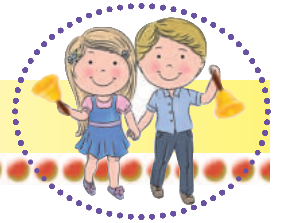
Першим, хто зустрів їх, була сорока Скре-
кекулія. Вона прилетіла їм назустріч і зняла
такий гвалт, що вони спершу навіть переля-
кались:

*Скре-ке-ке! Скре-ке-ке!
Ой, тут сталося таке!
Ой, тут сталося таке!
Скре-ке! Скре-ке! Скре-ке-ке!..*

І, лише накричавшись досхочу, розповіла
новини. Виявляється, професора Кваквакума
а позбавили вченого ступеня, професорського
звання і перевели на посаду звичайної старої
жаби. Оце була новина!.. Всім новинам но-
вина!..

А було так.

(Далі буде).

●●● Славетні українці ●●●

Алла Горська

З Ольгою Сенишин

Ця художниця, монументалістка, правозахисниця була яскравою представницею руху шістдесятників – течія серед української еліти 1950-1970 років, представники якої виступали за демократію, збереження української мови та культури, за свободу творчості та вираження власної думки. Аллу Горську у 60-ті роки знав кожен, хто вважав себе інтелегентною людиною. Вона стала символом незламності, боротьби із політичними репресіями. Влітку 2022 року в Маріуполі російські війська знищили мозаїки Алли Горської «Дерево життя» та «Боривітер». Ці роботи вважалися перлинами маріупольського зібрання монументалістики.

Алла Горська народилася в Ялті 18 вересня 1929 року в родині провідного менеджера радянського кіно. Під час Другої світової війни лишилася з мамою в Ленінграді, пережила дві блокадні зими. У 1943 році родина Горських перебралася до Києва, де Алла закінчила із золотою медаллю художню школу та художній інститут. Вона працювала в галузі живопису, виставлялася на виставках. За роботи шахтарського циклу була прийнята до Спілки художників. Деякий час Горська навіть викладала малюнок в Республіканській художній школі.

Навчання Горської в інституті припало на останні роки сталінських репресій, а перші роки її роботи – на «відлигу». Так називають початок 60-их, який був періодом політичних пом'якшень в країні і викриття злочинів сталінізму. Серед української інтелігенції відчувалося загальне піднесення та бажання говорити правду. У Києві влада дозволила створити Клуб творчої молоді «Сучасник», де проводились дискусії, мистецькі вечори і виставки, велося вільне спілкування молоді. Усіх членів Клубу, до якого входила і Горська, згодом назвали «шістдесятниками». Вони не були ворожими до Радянського Союзу, але жадали змін і правди. У цей період Алла принципово вивчила і перейшла на українську мову, хоча виросла в російськомовній сім'ї і в школі ніколи не вивчала української.

У 1962 році Горська разом із іншими однодумцями виявили під Києвом, на столичних цвинтарях, місця поховання розстріляних НКВС (Народний комісаріат внутрішніх справ). Вони написали про свою «знахідку» до міської ради. Після цього клуб «Сучасник» закрили, почалися перші арешти і переслідування його членів.

1963 року Горська стала одним із ініціаторів покладання квітів до пам'ятника Шевченка у Києві, яке з часом стало традиційним. Тоді всіх учасників брали на замітку, наглядали за ними. У 1964 році разом із групою митців Алла створила в Київському університеті вітраж «Шевченко. Мати». Напередодні відкриття за вказівкою партійного керівництва вітраж був знищений адміністрацією університету. Скликана після цього комісія кваліфікувала його як ідейно хибний. Горську виключили зі Спілки художників, але поновили через рік. За її квартирою почало вестися спостереження, посилювалися арешти. Та Алла їздила на судові процеси однодумців, збирала кошти на допомогу сім'ям засуджених та організовувала зустрічі з тими, хто повертався з таборів. 1968 року Горська підписала «Лист 139-ти», в якому представники української інтелігенції висловили протест проти репресій і закритих судів. Як наслідок – переслідування підписантів. Горську вдруге виключили зі Спілки художників. Її неодноразово викликали в КДБ на допити та на «профілактичні розмови» із погрозами.

2 грудня 1970 року було знайдено тіло 41 річної Алли Горської зі слідами насильницької смерті. Обставини її загибелі не досліджувались, хоча у справі було багато невідповідностей. Не було сумнівів: то було сплановане і реалізоване спецслужбами вбивство за наказом влади. Усі докази цієї розправи знищені ще в 1990-их роках.

Похорон Алли Горської перетворився в акт громадянського опору. Її не дали поховати в центрі Києва, тож останнім притулком для неї стало приміське кладовище.

Тематична картка «Павучок»

1. Прочитай казку про павучка та встав з довідки пропущені слова.

ПАВУЧОК ПАВУСЬКО

Коли пучок Павусько мандрував світом, то він дізнався: павуки живуть у _____ країнах і їх боїться багато людей!

– А ми ж зовсім не страшні! – казав Павусько.
– Ми корисні, бо ловимо шкідливих _____.

Під час подорожі Павусько зустрівся з дуже цікавим створінням – крабом на ім'я Круць. Вони одразу здружилися, адже виявилося, що в них багато спільного!

– У тебе теж вісім ніжок? – здивувався Павусько.

– У мене _____ ніжок, але дві з них – це клешні, я ними _____!

– усміхнувся Круць.

Вони довго розмовляли про своє життя: Круць розповідав про глибини океану, а Павусько – про ліси та горища, де він ловить _____.

Павучок дізнався, що Краби теж мають хітиновий панцир і линяють, як і він. Їхня дружба показала Павуськові, що навіть дуже різні істоти можуть мати багато спільного.

До того ж, не всі павуки плетуть _____ – деякі полюють самі. У Павуська _____ ніжок, а кров у нього не червона, а _____.

І ще секрет: павуки їдять не лише комах, а й іноді маленьких _____ та _____!

Довідка: всіх, комах, десять, захищаюся, комах, павутину, вісім, синювата, жабок та рибок.

2. Додай і запиши закінчення прикметників.

Тепер Павусько мріє, щоб усі добр_, допитлив_ діти не боялися павуків, але й не чіпали їх – таких маленьк_, проте дивовижн_, корисн_ і дуже важлив_ створінь природи!

3. Дай відповідь на запитання.

※ Чому Павусько вважає павуків корисними?

※ Хто став новим другом Павуська під час подорожі?

※ Що спільного між павуками і крабами?

※ Яка в Павуська кров?

※ Що показала дружба Павуська і Круця?

4. Запиши в однині подані іменники з прикметниками:

маленькі павуки – маленький павук;

волохаті лапки – ...;

дивовижні створіння – ...;

корисні мисливці – ...;

прозорі сіті – ...;

небезпечні укуси –

5. Постав питання від іменників до прикметників та запиши:

Небо (Яке?) похмуре.

Пастка () – невидима.

Павук () – спритний.

Ловець () – хитрий.

Нитка () – тонка.

6. Добери якомога більше прикметників до іменників:

Павутина (Яка?) – міцна,...
Лапки (Які?) – довгі,...
Житло (Яке?) – затишне,...
Хижак (Який?) – спритний,...
Сім'я (Яка?) – дружня,...

7. Запиши до зошита частини павука та функції, які вони виконують. А я допоможу.

- Хеліцери – «щелепи» із отруйними залозами, служать для захоплення здобичі.
- Черевце (абдомін) – ;
- Ніжки (8 штук) – ;
- Павутинні залози – ;
- Голова (цефалоторакс) – .

Довідка:

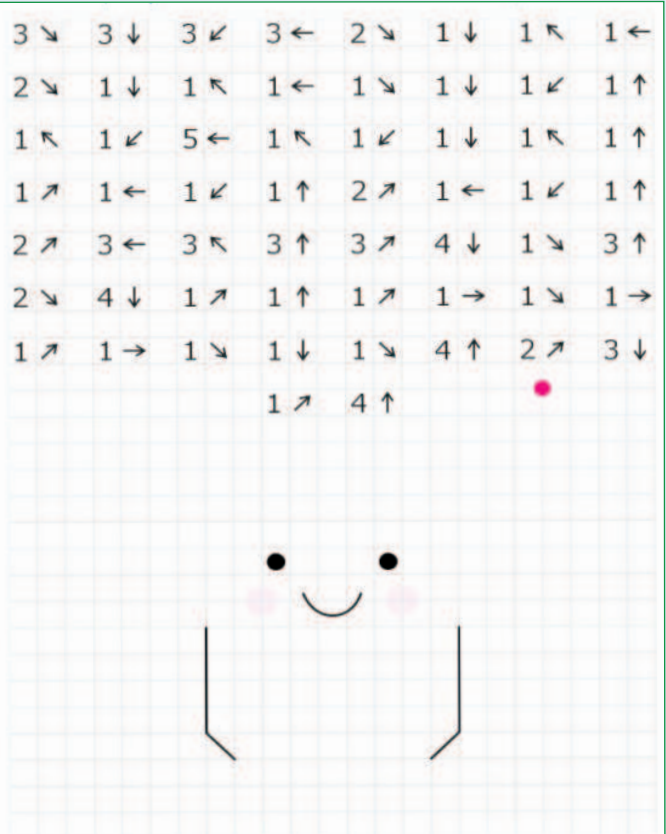
- виконує такі життєво важливі функції як травлення, дихання, розмноження;
- забезпечують рухливість, чутливість, полювання, плетіння павутини і балансування;
- виділяють шовкову нитку за допомогою якої павуки будують собі хатинки, пересуваються, створюють кокони навколо яєць, ловлять здобич;
- це місце розміщення очей, ротових органів та місце прикріплення ніжок.

8. Пограй з друзями в «хрестики- нулики».

Кожен гравець під час ходу вирішує один приклад. Якщо відповідь правильна – замальовує клітинку у вибраний ним колір, якщо ні – клітинка залишається не зафарбованою.

5+8	10-7	4+9	3×4	8÷2	6×2
4+8	12-6	6+5	9÷3	5×5	7÷1
9-6	3+8	15-7	2×3	6÷2	9÷1
245 + 132		640 – 318	705 – 289		
853 – 426		378 + 219	604 + 185		
731 + 166		364-331	900 – 457		

9. Починаючи з червоної крапки, малюй лінії згідно з інструкцією. Переходь від клітинки до клітинки, проводячи рівні лінії.

Рубрику підготувала Поліна Кочегарова

Вивчаємо англійську

З Іриною Савіною

1. Ось і настало довгоочікуване літо! Прочитай віршик та спробуй перекласти його українською.

Summer, Summer,
Is almost here,
Time for fun,
And swimming gear.

Trips to the beach,
Are always such fun,
Along with baseball,
And games where we run.

Summer, Summer,
Is almost here,
I can hardly wait,
Let's give a big CHEER!!

2. Відшукай сховані слова. Скористайся таблицею.

l	a	u	g	h	i	n	g	j	r	c	a
h	b	r	v	f	t	r	a	v	e	l	p
q	e	j	w	a	v	e	s	f	a	f	x
b	s	w	i	m	m	e	r	s	d	r	i
e	h	o	l	i	d	a	y	v	i	i	d
a	s	u	e	l	i	c	z	i	n	e	f
c	u	j	l	y	z	f	p	b	g	n	b
h	m	g	a	t	p	u	x	e	q	d	u
t	m	n	z	b	u	n	z	s	v	s	w
r	e	l	a	x	i	n	g	g	n	h	a
e	r	s	w	i	m	m	i	n	g	i	r
s	u	n	s	c	r	e	e	n	w	p	m

summer
vibes
holiday
travel
fun
family
friendship

beach
swimming

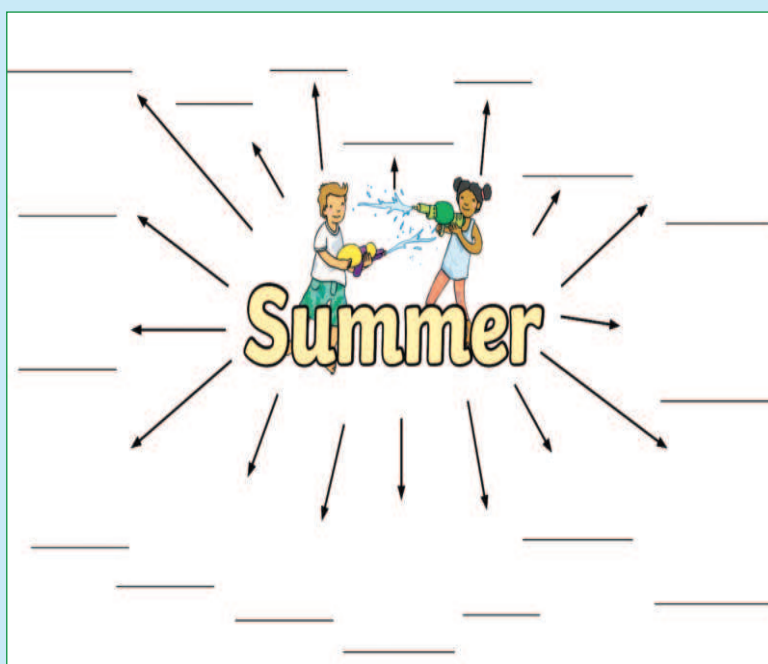

laughing
sunscreen
warm
swimmers
reading
waves
relaxing

3. Прочитай речення під зображеннями та розмалюй відповідним чином.

1. The bucket is red. The spade is yellow.	2. The sun is yellow.	3. The top sunglasses are blue. The bottom sunglasses are pink.
4. The flip-flops are green and orange.	5. The kite is blue, yellow, green and red.	6. The leaves are green. The bark is brown.
7. The first lolly is orange. The second lolly is blue. The third lolly is red.	8. The flower is pink.	9. The swimming costume is purple. The swimming shorts are green.

4. Впиши англійською свої слова-асоціації до слова «Літо».

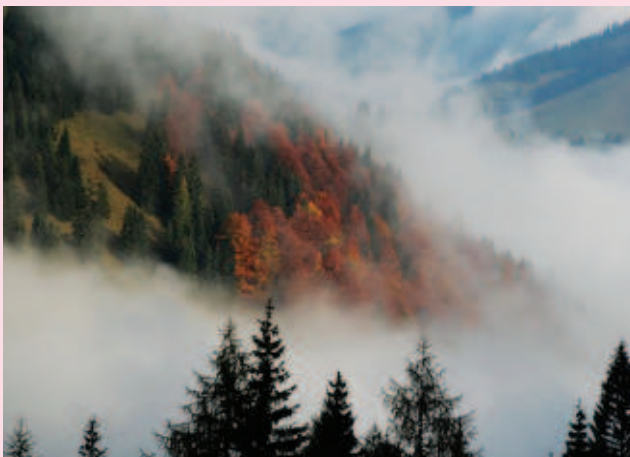
Тільки дощик прошумів
За лужком, за лісом,
Хтось у небі рушничок
Вишитий повісив.
Хто вгадає з діточок,
Що воно за рушничок?

(Веселка)

З небокраю, з-за діброви
Вийшли кралі чорноброві:
Принесли водиці жбан,
Полили зелений лан.

(Григорій Тютюнник)

Сипле з неба камінці
На дахи і на мости,
На дорогу і на дім –
Заховатись треба всім.
Хоч камінчки малі,
Та болючі, крижані.

(Григорій Тютюнник)

Молоко над річкою плило –
Нічого не видно було.
А як сонце зійшло –
Молоко кудись втікло.

(Григорій Тютюнник)

Зроби своїми руками

Кактуси з камінців

З Людмилою Дорош

Пропонуємо вам зробити милу й кумедну альтернативу живим рослинам. Такі кактуси з камінців своїми руками стануть прикрасою вашого саду, двору чи підвіконня. А весь процес – абсолютно нескладний. Він потребує лише трішки часу, посидючості та фантазії!

Для цієї поробки нам знадобиться:

- плоскі і витягнуті камені різних розмірів;
- акрилові фарби (гуаш теж підійде);
- пензлики різної товщини;
- маркери або коректор;
- супер-клей;
- квіткові горщики;
- пісок або ґрунт.

Хід роботи.

Крок 1. Виберіть камені різного розміру, які за формою найбільше схожі на справжні зелені кактуси. Ретельно помийте їх і висушіть.

Крок 2. Пофарбуйте камені зеленою фарбою. Можна

використовувати фарбу в балончику або фарбувати акриловою фарбою за допомогою пензлика. Для різних камінців візьміть різні відтінки зеленого. Після того, як перший шар фарби висохне, можна наносити наступний шар іншого відтінку. А можна забути про реалістичність і пофарбувати кактуси в усі кольори веселки.

Крок 3. Голочки малюйте світлими відтінками за допомогою тонкого пензлика, маркера або звичайного білого коректора. Голки можна зображувати у вигляді хрестиків, смужок або крапочок.

Крок 4. Кактуси можуть бути з кактусятами: пофарбуйте зовсім маленькі камінці і приклейте їх супер-клеєм до великого каменя. А ще можна прикрасити ваші кактуси штучними квітами з пластика, паперу або тканини.

Крок 5. Готові кактуси з камінців посадіть в квіткові горщики, наповнені піском, ґрунтом або дрібним гравієм. Поливати не треба, а от періодично змахувати пил доведеться.

Щасливі діти

Грайливо

Слова: А. Костецького Музика: О. Риковської

Музична партитура для гри на фортепіано з текстом пісні. Партитура складається з чотирьох рядків нот, кожен з яких має свій текст під ним. Ноти вказані на нотах D, G, A7, Em, F#m, D, G, A7, D.

А я най - біль - ше хо - чу зро - би - ти так, щоб ді - ти бу -

5 -ли зав - жди щас - ли - ви - ми у всьо - му - всьо - му сві - ті. Щоб

9 ні бі - ди, ні го - ло - ду ні - хто й ні - де не знав, щоб

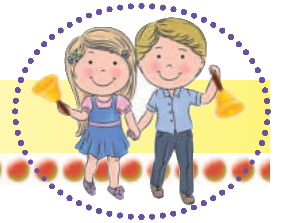
13 ко - жен день до кож - но - го при - хо - ди - ла вес - на!

1. А я найбільше хочу
зробити так, щоб діти
були завжди щасливими
у всьому-всьому світі,
щоб ні війни, ні голоду
ніхто й ніде не знав,
щоб кожен день до кожного
приходила весна!

2. А що для цього треба?
Прозоре й чисте небо,
і сонце променисте,
і неодмінно – пісню,
таку, як сонце й небо, –
для всіх дітей одну!..
А пісню цю, як виросту,
я сам для всіх складу.

Вінки із в'юнка

Сторінка народознавства з Ольгою Сенишин

За народним календарем 15 червня відзначають день святого Никифора. Цей день є сприятливим для домашніх клопотів: прибирання, дрібного ремонту, роботи в саду і городі. Наші предки займалися посівними роботами, сіяли озимі зернові культури, починали підгортати картоплю. Можна в цей день прибирати і працювати, але шити і прясти заборонено. Також не можна купатися у відкритих водоймах, прати і полоскати білизну – на дно затягне нечиста сила. Раніше в цей час було прийнято віддавати залишки їжі після обіду тваринам. Особливу увагу приділяли тому, щоб худоба не наїлася молодого вівса, аби уникнути хвороб.

Добре цього дня подати милостиню або допомогти нужденним. Можна збирати лікарські трави та заготовляти дубову кору, яку потім використовували для дублення шкіри або робили настойки і відвари, які є відмінним засобом при шкірних захворюваннях. Та не дивлячись на гарячу робочу пору, в більшості випадків наші предки цей день пов'язували із відпочинком та розвагами. У багатьох місцевостях велося збиратися гучними компаніями на околиці села та спілкуватися між собою. У той же час влаштовувати гучних святкувань, таких як весілля чи заручини, сьогодні не слід – це може накликати горе.

15 червня ще називали *В'юнець* або *Зелений В'юн*. Будинки в цей день прикрашали гілками беріз і вінками. Вважалося, що цього дня потрібно плести вінки з в'юна, до яких додавали лікарські та магічні трави. Це були не лише прикраси, а й потужні обереги від злих сил. Вони мали захистити житло і двір від нечистої сили. Їх розвішували на вхідних дверях будинку, хлівів, комор, пташників. Можна годувати вінками домашню худобу. Після цього нечисть ні на крок не наблизиться до тварин і домочадців. Також вінки з в'юнка і полину використовували для того, щоб у нинішньому сезоні зібрати багатий урожай. Для цього їх розкладають по кутах городу або присадибної ділянки. По одному віночку підвішували на гілках плодкових дерев.

Незаміжні дівчата також плели любовні вінки з берізою, які дарували судженому. Основу такого вінка становила берізка, до якої додатково вплітали й інші рослини, найчастіше гілочки полину. За допомогою віночка з в'юнка молода дівчина може залучити в своє життя гарного нареченого, якщо покроково виконає обряд із вінком для залучення судженого. Для цього під час плетіння вінка треба постійно думати про те, якого хлопця хотілося би бачити поряд із

собою (зовнішність, риси характеру). Увечері 15 червня віночок потрібно надіти на голову і лягти в ньому спати. Вранці вінок прибирають на горище або в інше затишне місце і залишають там до настання зими. Потім висухшений вінок розривають і заварюють чай із трав. Але пити його має тільки дівчина, яка плела віночок і мріяла

про нареченого.

Якщо ж хтось ходить за людиною «в'юном», але їй це не подобається, то на В'юна можна зарадити цьому. Потрібно відламати гілку верби та увіткнути її в землю між своїми слідами і слідами тієї небажаної особи. Тоді переслідування зупиниться. Крім того, згідно з народними повір'ями, русалки якраз стають дуже активними в першій половині червня. Щоб захиститися від їх витівок, вінки із полином надягали і носили цілий день не лише дівчата, але й увесь народ – від дітей до старих. Адже за переказами русалки дуже бояться цієї рослини.

За старих часів 15 червня також вітали молодят – пари, які в цьому році одружилися. Заведено було збиратися компанією молодих людей, святково вбиратися та йти по селу з піснями і танцями. Якщо такий гурт стукав до хати, де немає молодих, то господарі мали «відкупитися» трикратними поцілунками та вареними яйцями. А якщо молоді перебували в хаті – то їх вітали піснями, танцями та квітами. Подекуди молодих вітали сусіди, які накривали пишні столи, а потім влаштовували гуляння і водили хороводи. Які гарні та веселі традиції у нас 15 червня, чи не так?

Заходи для дітей

1 червня – Міжнародний день захисту дітей

Союз українців Румунії з радістю відзначив Міжнародний день захисту дітей по всій країні, провівши низку спеціальних заходів, присвячених малечі. У різних населених пунктах був обладнаний простір для ігор, творчості та навчання, де головними дійовими особами були діти.

Освітні заходи, концерти, інтерактивні майстер-класи та яскраві конкурси викликали усмішки на обличчях малечі та нагадали громаді, наскільки важливо підтримувати нове покоління.

Караш-Северинська філія СУР

Сучавська філія СУР

Сатумарська філія СУР

Тіміська філія СУР

••• Заходи для дітей •••

Марамурська філія СУР

Арадська філія СУР

Бігорська філія СУР

Пишаємося нашими дітьми!

Гурт «Золоті гуцули» з Радівецького Технічного коледжу імені короля Фердинанда у супроводі викладачки Касойник Кармен Данієли та Касойника Данієля (5 років), на 15-ому Національному конкурсі «Історія та традиції українців Румунії», проведеному 23-25 травня 2025 року в Сучаві

Учасники фестивалю «Парад традиційного українського костюма», організованого Тимиською філією Союзу українців Румунії 25 травня 2025 року